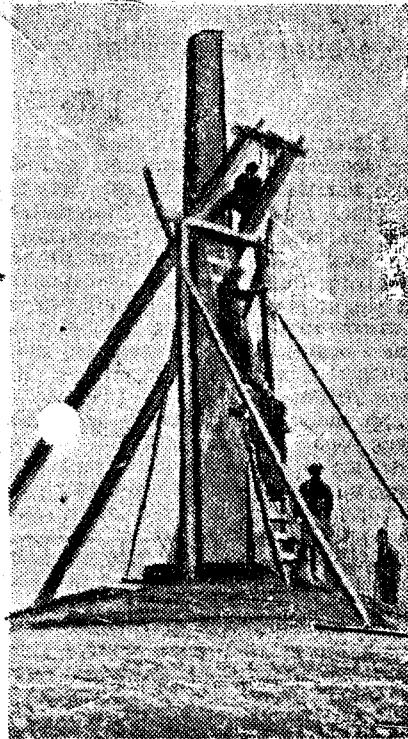

'Lundesteinen' faller

Gulbrand Lundes stein på Nisseberget, fotografert i formiddag med stillas og kjettinger omkring seg. I morgen er den vekk.

21. november 1945.

Endelig — nu skal «Snorresteinen» vekk! Den har stått altfor lenge som et symbol på nazitidens forsøk på å barmektige seg en av våre store kultur-bærere, men det så lenge ut til at ingen ville ta det første taket. Stygg var den også, denne lange, spisse steinen opppe på kirkegården. I formiddag var der reist stillas omkring steinen, og lange kjettinger ble surret omkring den. Lunde-bautaens saga er ute.

Hvem har så æren for at noe endelig ble gjort?

— Det er velvesenet som utfører arbeidet, sier fungerende veisjef Bakke i formiddag, — men det er på Kirke-departementets ordre. Vi har fått beskjed om å ta steinen hel ned; hva som skal gjøres med den siden, vet vi ikke. I løpet av morgendagen skulle steinen være tatt ned.

Hva skal det så bli av Snorresteinen?

— Den skal iallfall ikke reises som monument igjen, sier sjefsråd Fostervoll. Steinen skal legges til side, til observasjon som det heter i departementspråket. Det var forresten Bildende Kunstneres Forbund som henvendte seg til departementet for å få steinen fjernet, og vi ba Oslo kommune om å ta den ned etterat slottsforvalteren hadde gitt sitt samtykke, og den norsk-islandske Snorrenemnda heller ikke hadde innvendt noe.

Så nu er den saken ute av verden. Minnesmerke får Snorre likevel — Gustav Vigelands monument over ham skal reises både i Reykjavik og Bergen.

101392

UGENS NYTT 21/11-45